

л Быт. 19; 5.
55; 11. Сжд.
19; 21. Лук.
24; 29. Евр.
15; 5.

домъ-тъ ѱ, помоли ни ся и казуваше; Ако
мя припознавате че съмь вѣрна Господу,
влѣзте въ кашъ-тъ ми, да сѣдите; ѱи
приинуди ны.

н Цар. 28; 7.
о Гл. 19. 24.

И като отхождахмы на молбѣ, срѣщнѣ ны
една слугыня що ѱимаше духъ прѣдвѣща-
теленъ, която даваше ѱмнога печалбѣ на
господари-тъ си, като проричаше. Тя вър-
вѣше слѣдъ Павла и насъ, и выкаше, и ка-
зуваше: Тѣзи челоуѣци сѣ раби на Бога
Вышняго, които проповѣдуватъ намъ пѣтъ
на спасеніе. Това правяше много дни на-
редъ. И понеже ѱдотегнѣ на Павла, обѣр-
нѣ ся и рече духу: Повѣлѣвамъ ти въ име
го на Исуса Христа да излѣзешъ изъ неѣхъ.

п Виж. Мар. 4;
25, 54.

ѲИ излѣзе въ тозъ часъ. А като сѣвидѣхѣ
господари-тъ ѱ, че исчезнѣ надежда-та на
печалбѣ-тъ имъ, ѱуловихѣ Павла и Силѣ и
ѱзавлѣкохѣ гы на тържище-то при начал-
ницы-тъ. И като гы изведохѣ при войво-
ды-тъ, рекохѣ: Тѣзи челоуѣци сѣ Іудеи и
Ѳсмущаватъ градъ-тъ ни, И проповѣдуватъ
обычаи, които намъ като Римляне, не ни е
простено да гы прѣимамы, нито да гы пра-
вимъ. И навали народъ-тъ върхъ тѣхъ, и вой-
воды-тъ раскъсахѣ дрехы-тъ имъ и ѱзапо-
вѣдахѣ да гы бѣжѣтъ съ тоягы. И като гы
бихѣ много, турихѣ гы въ тъмницѣ, и зарѣ-
чохѣ на тъмничныи-тъ стражѣ да гы вар-
ди здраво; Който като зѣ таквозѣ зарѣч-
ваніе, тури гы въ най вѣтрѣшнѣ-тъ тъм-
ницѣ, и стѣгнѣ добрѣ нозѣ-тъ имъ въ
кладѣ.

р Мар. 16; 17.
с Гл. 19; 25,
26.
т 2 Кор. 6; 5.
у Мат. 10; 18.

Ѳ Цар. 18; 17.
Гл. 17; 6.

х 2 Кор. 6; 5.
11; 25, 25.
4 Сол. 2; 2.

ц Гл. 4; 51.

И по срѣдъ ноцѣ Павелъ и Сила моля-
хѣ ся и славяхѣ Бога; а запрѣни-тъ гы
слушахѣ. И ѱвнезапу бы трусь голѣмъ, та-
ка що поклатихѣ ся основанія-та на тъм-